

תשובה ארח חיים רעב עג מאהבה

שם סעיף גליון ד' מוקפה תפ"י שמואל בשבת ט' עכ"ל
עין מ"ש בס"ד דברים נחמדים בעולת חדש השלישי
מחמיר עלי'.

רע"ב תצ"ו גליון מג"א סק"ב מלקין אותו כו'
שהוא י"ג מכות ובהרמב"ם לא משמע
כן עכ"ל פשוט שכיון על הרמב"ם פ"ו מה"ל קו"מ ה"ל י"ב
ומי שחל מזה בע"פ מכין אותו מכת מרדות עד שתצא
נפשו ונל"ע בכל המקומות שנקט הרמב"ם מכת מרדות
לא קאמר עד שתצא נפשו ואפי' ברי"י חמץ ומלה עמלן
המוקדמים בפרק ה' דין ו' קאמר כמי שחם מכת
מרדות ומלאו בשו"ת תשב"ץ חלק שני ס' כ"א וז"ל חומה
גדולה שאם ר"ל אחר שחל מכין אותו עד שתצא נפשו
א"כ מצינו בדים יותר מדי' וגם אם ר"ל בעודו שחל
מכין אותו עד שיפלו או עד שתצא נפשו לא מלאוה
בחסורי חורה והא"ר נחמיר בן באסורין דרבנן ובאומר
סוכה אינו עושה לולב אינו כוגל הוא דאמרינן הכי בפ'
הכותב וכענין זמן חידו' אין מכין אותו וכ"כ הרמב"ם ז"ל
בספר המצות אבל באסורין לא"ן דלא מצינו אלא מלקות
ארבעים על כל התורה ועל כל כית' כדאיתא בפ' אלו הן
הלקוין וכבר הגיה הרמ"ך ז"ל על הרב ז"ל וכן הרמב"ם
בספר המצות בעיקר הגליון הגיה עלי' בזה כו'
שנשמענו לא מצינו אלא מכת מרדות ולא עד שתצא נפשו
פכ"ד וז"ל יפה כתב הריב"ש בתשובה ס' ל' שאין צו'ם
מקום בעבור על דברי חכמים מכין אותו עד שתצא נפשו
ולא נזכר אלא בתי' של תורה פשה סוכה כו' ואם עבר
זמן מזה לא מלקין ל' כלל עיי"ש כי גם בהרמב"ם שה'
לפניו לא ה' הנידח עד שתצא נפשו אלא מכת מרדות
ולא כפרי חדש ס' תע"א שכתב שאשתמיטת' להריב"ש
דעת הרמב"ם אבל ראינו בריב"ש שם שכתב בשם תוס'
שא"כ במכות מרדות מספר מכות הם כמספר של תורה
אלא שא"כ חזקת כמותן עכ"ל לפי השעה כראש שבוין על
מה שכתבו תוס' במס' קדושין דף כ"ח ע"א ד"ה הקורא
כו' עיי"ש ושם לא נאמר שא"כ חזקת כמותן אבל ראינו
במס' נזיר דף כ"ג ע"א במתני' ר"י אומר אם אינה סופגת
את הארבעים תספוג מכת מרדות הרי מפורש דמכת מרדות
קלה ממלקות ארבעים וע"כ כבר כתבו תוס' שם דף כ' ע"ב
ד"ה ר"י אומר אם אינה סופגת כו' ובפרק בתרא דמכות
מכות ארבעים מה"ת אבל מכות מרדות בלי מכין אלא
מכין עד שתצא נפשו או עד שמקבל עליו ומשפך ל' והכא
לוקה על שגגה דשמא דוקא ארבעים וכו' לו דדוקא כשא"ן
דונה לקיים אותה המצוה מכין אותו בלי מספר אבל הכא
שכבר עברה למה תילקי יותר מדאדתייתא אם לא הפריעכ"ל
ומלאו אח"כ בספר ברכי יוסף ס' תע"א אות ח' שגביא
יחולתי פ"ד דנזיר הל' ג' מכת מרדות חובשין אותו עד
שיקבל או עד שתצא נפשו וכתב בעל פני משה שם מהר
ירושלמי למד הרמב"ם שכתב עד שתצא נפשו ועי' שם והנה
בפרש"י במס' חולין דף קמ"ח ע"ב ד"ה מכת מרדות כתב
ח"ל רידו בתוכה של רגלי ורגלי בזה וא"ן לה קצבה אלא עד
שיקבל עליו עכ"ל ושם לו להאריך אלא שא"ן הגליון מספיקין
ועי' בפתיחת הכללות לבעל פרי מגדים בל"ח בפתיחה
הראשונה ס' כ"ה זכ"ו ועי' שו"ת הרשב"ש סימן תר"י
באריכות.

תצ"ח גליון ס"ז סק"ה כית' עלי' כו' ולענ"ד חמור על
הרמב"ם דהא קיימ"ל הלכה כר"י ב"מ אפילו
מחבירי פ' אשילו רבים חולקים עליו עכ"ל עיין
בספר בזה יעקב.

שם גליון ש"ע סעיף י"ח בהמה חיו של ח"י כו' עכ"ל
אפי' בהמה בל"ה של קצ' ח"י אם ימכור ממנו לישראל
מוחר לשכור ב"ע ל"כ מ"ו הגליון כ"ע בשו"ת כ"ב קמח

בחלק ח"ח ס' ק"מ עיי"ש דברים של טעם ודעת ולא
כשו"ת שב יעקב חלק ח"ח ס' כ"א.

שם גליון מג"א ס"ק ר"ח אסור ב' ואפי' דקמח בקמח
מקרי לח בלח ובעי' ס' עכ"ל הנה מ"ו הגליון כ"ע
בז"ל במס' פסחים צטו"א דר"ח סגן הכהנים בליונוש
ס' פ"ג תמה על המג"א דהא בכל תורה כלה אוליך בחר
רובא חפי' במין בשל"מ בדבר שאין עסק במאכלות ואסורות
דלא שייך טעם בעקר ודברי מג"א אלו דברים זרים וכן הגליון
מוהר"י חייבשיץ זללה"ה בה"ל י"ט פ"ב הל' ח"י תמה וכתב
ומים שאובים במקוה דמהני רוב ומעולם לא שמענו דישפך
ס' ודמים במים ודאי דמקרי לח בלח ואמר פרה בשל ברוב
אמר מקלה עיי"ש עי' גם על משנה למלך יש לפקפק בזה
שתמה בפ"ד מה"ל משכב ומושב הל' י"ב על הך דינא דאמר
פרה שכתבנו באמר מקלה מקמח בקמח דמיקרי לח בלח.

תק"ב גליון מג"א ס"ק ח' אין מוציאין שהרי אפשר
להמציאה בערב עכ"ל נל"ע למעשה אם ה' ח' ח'
אפשר להמציאה בערב אם יש להקל לכתחלה
עיין ס"ז ס"ק ח'.

תק"ו מה שכתבתי על גליון מג"א סק"ח בער"פ שחל
להיות בשב"ש וזכח להפריש חלה בערב שבת מלחם
חמץ שאפה לשבת מה ד"ה ה"ה בדפוס בחבורי שו"ת ת"מ
חלק ח' ס' ק"ע עיי"ש.

תקמ"ז גליון מג"א ס"ק ג' בדי' שיעשו וכו' משמע
דאם אינו מביא בחנם כו' עכ"ל דברי המג"א
נל"ע לכאורה אין לחלק אלא בין אם הוא ישראל לאי' להביא
לו ב"ט או שזה לו להביא בערב י"ט ואיחר אינו יהודי
והביא ב"ט וכן נראה מהמרדכי שגביא המג"א בס"ק זה
אבל לא לחלק בין בחנם לשכר ונל"ע.

תקנ"ח גליון מג"א בריש הסימן כ' ב"י כו' ועוד דדוחק
לומר כו' עכ"ל בילדותי פלפלתי בזה בס"ד
בדברים חריפים והוכחתי מזה דתוס' י"ט דרבנן כדעת
הלבוש ואפי' קצוה כדפס משני בספר טעם המלך בחלק
רביעי ואף כי שם הדברים מנושטשים קצת בדפוס המשיכילים
יצינו עיי"ש.

תקכ"ב גליון ס"ז ס"ק ג' שה' רבים לריכים לו כו'
משא"כ כאן שאחרים ישאורו כו' עכ"ל מלאו
כתוב מנאוכים קדמונים בריש ספר מנשה רקח על הרמב"ם
פ"ה וא"ן יולאין בכסא כו' מלת יולאין בכסא שם אל
הכושאים ר"ל יולאין בכסא לשאת חש' הנריך לרבים עכ"ל
ועיין עוד שם ח"כ אם הכושאים הם אינם יהודים כלפינו
להקל ועיין מ"ו הגליון כ"ע בשו"ת כ"ב קמח בחלק
ח"ח ס' י"ח.

תקכ"ז גליון מג"א ס"ק ח' כחול כו' והתוס' כתבו
דא"ן להלק כ"ה עכ"ל עיין במס' מ"ק דף ח'
ע"ב ד"ה אין חופרין כו'.

תקכ"ז גליון מג"א ס"ק כ"ה בעירוב זה ס' ומבדק
תהלה פכ"ל על ברכה זו גמגם מ"ו הגליון כ"ע
בס' ד"מ וטע' מעלי' לסמוך על גדול העיר מלערב על תנאי
עיי"ש וכן נראה מאמר ברכי יוסף אות י"ד בשם מהר"מ
גאון בספרו משפטים ישרים.

רע"ג ב"ה ג' ענת תקע"ה לפ"ק ברענון.

כלו ימי הדלקת הכרות וגר ישראל לא תבנה הולך ואחר
כל ימי עולם ה"ה ודמ"ו חמי הגדול המפורסם כ"י ע"ה
פ"ה כבוד מוה' אלעזר נרו יאיר נח.
מחבירי וכו' והנה בשעורין דרבנן אשר עסקתי גם
שבעה הכני כבוד בשני ענינים הכתובים לדעת אשכנז
לא מענה מאדמ"ו חמי הגליון כ"י להורות לי דרך כלולה
ראשונה.